

Trgovački sud u Zadru
Stalna služba u Šibeniku
PRIMLJENO
Dana 10. 05. 2019

TRGOVAČKI SUD
06-05-2019
PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 65 PŽ-2503/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom DINARKA d.d. Knin, Trg Ante Starčevića 1, OIB 54512717061, kojeg zastupa stečajni upravitelj Milan Macura, odlučujući o žalbi DRAGIŠE POPARE iz Splita, Duvanjska 1, OIB 08377141101, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj St-547/2013 od 25. ožujka 2019., u sjednici vijeća održanoj 25. travnja 2019.

riješio je

Odbacuje se kao nedopuštena žalba Dragiše Popare izjavljena protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj St-547/2013 od 25. ožujka 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj St-547/2013 od 25. ožujka 2019. određena je prodaja imovine dužnika u stečajnom postupku i to nekretnina stečajnog dužnika označenih kao čest.br. 4412 K.O. Knin (čest.br. 821 K.O. Kninsko polje) u naravi poslovni prostor površine 90,74 m², na adresi 7. Gardijske brigade i čest.br. 401/10 K.O. Drniš, u naravi poslovni prostor u sklopu autobusnog kolodvora u Drnišu, ukupne površine 97,00 m² i naloženo Općinskom sudu u Šibeniku posebnom zemljišnoknjižnom odjelu u Kninu da izvrši upis zabilježbe rješenja o prodaji nekretnine stečajnog dužnika.

Protiv tog rješenja žalbu je pravovremeno podnio Dragiša Popara iz Splita zbog svih žalbenih razloga iz članka 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku. U žalbi navodi kako je iz obrazloženja rješenja razvidno da je odluka zasnovana na odredbi članka 229. stavka 4. Stečajnog zakona iz 2015. iako je stečajni postupak nad dužnikom otvoren 3. rujna 2014., zatim napominje da na ročištu održanom 7. ožujka 2019., stečajni sudac nije dopustio njemu kao vjerovniku sudjelovanje u postupku davanjem izjava, prijedloga, primjedbi, kao ni na bilo koji drugi način. Smatra da je i on bio stranka u postupku na tom ročištu kao što je to bio na prethodnim ročištima, pa zato smatra da se nije mogla primijeniti navedena odredba Stečajnog zakona jer svim vjerovnicima nije omogućeno sudjelovanje u postupku, niti se može prihvatiti

odluka prvostupanjskog suda koja je zasnovana na utvrđenju da na izvještajnom ročištu stečajni vjerovnici nisu drukčije odredili način i uvjete prodaje jer je to makar njemu, kao vjerovniku onemogućeno. Tvrdi da je zbog toga učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka jer stranci nezakonitim postupanjem suda nije omogućeno sudjelovanje u postupku, zatim da je rješenje nerazumljivo i ne da se ispitati jer je protivno stanju spisa i zapisniku od 7. ožujka 2019., te da je zbog toga i pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Predlaže da ovaj žalbeni sud prihvati žalbu, ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Žalba je nedopuštena.

Uvodno valja navesti da je ovaj stečajni postupak otvoren rješenjem poslovni broj St-547/2013 od 3. rujna 2013., pa se prema odredbi članka 441. stavka 1. Stečajnog zakona (Narodne novine 71/15 i 104/17; dalje Stečajni zakon iz 2015.) treba dovršiti prema odredbama Stečajnoga zakona koji je bio na snazi u vrijeme njegova pokretanja, dakle prema odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12; dalje: Stečajni zakon iz 1996.) uz izuzetke propisane odredbom članka 441. stavka 2. Stečajnog zakona iz 2015. Jedan od takvih izuzetaka je i odredba članka 229., kao i odredbe članaka 247. i 249. Stečajnog zakona iz 2015.

Prema podacima iz dijela stečajnog spisa koji je uz žalbu dostavljen ovom sudu proizlazi da je na skupštini vjerovnika održanoj 6. ožujka 2019. bio prisutan žalitelj iako mu je prijava tražbine odbačena i da za to nema pravo glasa na skupštini vjerovnika. Žalitelj, dakle, nije stečajni vjerovnik, dok s druge strane u žalbi nije naveo nikakve činjenice iz kojih bi proizlazilo da ima pravni interes za pobijanje rješenja o prodaji nekretnina stečajnog dužnika.

Pogrešno je stajalište žalitelja o tome da odluku o prodaji nekretnina stečajnog dužnika donosi skupština vjerovnika, pa da je zbog toga što je njemu uskraćeno pravo glasa na skupštini ta odluka nezakonita. Prema odredbi članka 229. stavka 4. Stečajnog zakona iz 2015., imovina dužnika prodaje se odgovarajućom primjenom odredaba članaka 247. i 249. tog Zakona. Prema odredbi članka 247. stavka 2. Stečajnog zakona iz 2015. o prodaji nekretnine odlučuje sud rješenjem. K tome u ovom konkretnom slučaju vjerovnici nisu na izvještajnom ročištu održanom 20. veljače 2015. odredili posebne načine i uvjete prodaje imovine stečajnog dužnika, a još su na skupštini vjerovnika održanoj 13. lipnja 2017. donijeli odluku o prodaji imovine stečajnog dužnika, pa je prema odredbi članka 158. stavak 1. Stečajnog zakona iz 1996. stečajni upravitelj dužan bez odgode unovčiti svu imovinu stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu, da bi se iz prikupljenih sredstava namirili vjerovnici razmjerno svojim tražbinama. Uostalom, to je i cilj provođenja stečajnog postupka (članak 2. stavak 1. Stečajnog zakona iz 1996.)

Nadalje, iz sadržaja odredbe članka 102. Stečajnog zakona iz 2015. (koja se primjenjuje na temelju odredbe članka 441. stavka 2. tog Zakona), te odredaba članaka 38.b do 38.f Stečajnog zakona iz 1996., koje uređuju vođenje skupštine i odlučivanje na skupštini vjerovnika proizlazi da stečajni vjerovnici ne mogu podnijeti samostalnu žalbu kojom bi osporavali utvrđenje stečajnog suca o tome koji vjerovnik ima pravo glasa. Stečajni vjerovnici mogu samo podnijeti zahtjev stečajnom sucu da ukine odluku skupštine vjerovnika ako je u suprotnosti sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika (članak 38.f stavak 1.

Stečajnog zakona), pa tek ako stečajni sudac odbije takav zahtjev, stečajni vjerovnik bi imao pravo na žalbu protiv tog rješenja na temelju odredbe članka 11. stavak 1. Stečajnog zakona iz 1996.

Prema odredbi članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) koja se na odgovarajući način primjenjuje i u stečajnom postupku žalba je nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe (...) ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

Stoga je na temelju odredbe članka 367. stavka 1. ZPP-a u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona iz 1996., valjalo odbaciti žalbu kao nedopuštenu jer to nije učinio prvostupanjski sud na temelju odredbe članka 358. stavka 1. ZPP-a.

Zagreb, 25. travnja 2019.

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas, v. r.

Za točnost otpredka – ovlaštena službenik
Brankica Curman